

ACC. N:R M. 16723:1-3.

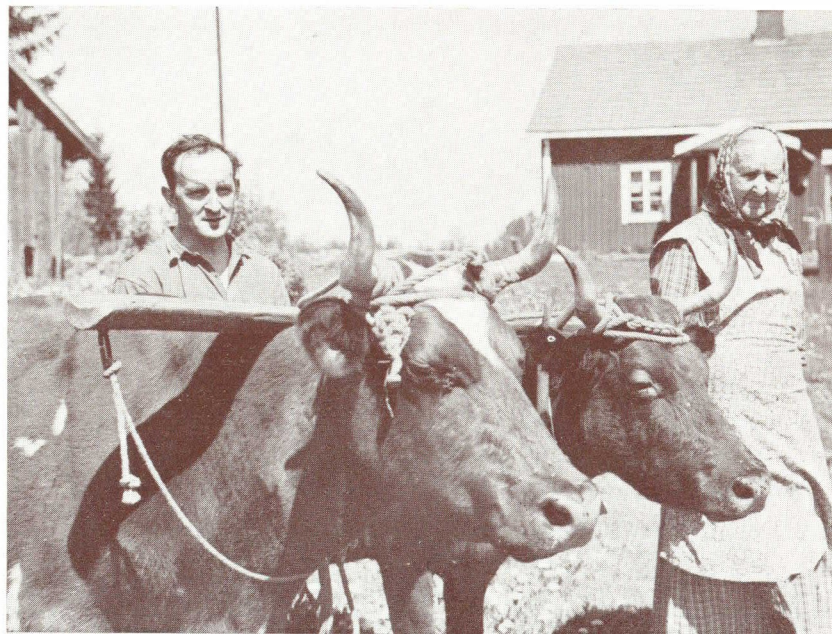
Landskap: *Småland* Upptecknare: *Phove Bergändh, Hallaryd*
Härad: *Limmerbo* Berättare: *Mammili Pettersson, Torpa*
Socken: *Torpa* Berättarens yrke: *fru*
Uppteckningsår: *1964; inkl. 1966* Född år *1875* i *?*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skvadare, sömmerskar och konfektion. s. 1-3.

LUF 131

Skriv endast på denna sida.

”TROGNA VÄNNER”

Nr 12. Foto & Förlag: T. Brogårdh, Hallaryd.

Småland

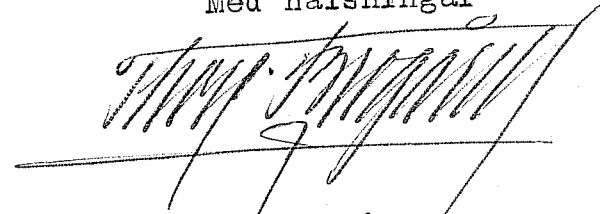
Bif. uppteckning M.16723. 18-11-66

Folklivsarkivet

Lund.

Beträffande skräddare o.d. finns sådant bland mina band, men att just nu finna detta och disponera tid för dess utplockning är omöjligt, då jag har bråttom med nya arbeten och föreläsningar. Det bif. är ur min kommande bok, hösten 1967,* och därmed avbandat.

Med hälsningar

* Foto på Nannabildfästas lekstuga på sjömannaskolan som blev
1948.

ACC. N:R M. 16723:1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 131

"Jo nu lärde jag mig först att sy på riktigt i Laholm. Allt skall ju läras från grunden. Sedan var jag på ett syeri i Borås under ett och ett halvt år för att förtjäna pengar, som ni nog förstår. Jag var ju utlärd och kunde sy vilken klänning som helst. Men jag lärde mig även att sy till 'småherar', och det lärde jag hos skräddaren här hemma. Han hette förresten Karl Isaksson. Hos honom fick jag även lära mig att med krita rita upp mönstret samt att klippa ut hela kostymen i tyget. Det var ju andra moder då än nu och priserna likaså, men pengarna hade också ett bättre värde. På 1890-talet fick jag 75 öre för en pojkkostym. Det där bestod av byxor och jacka. Byxan knäpptes med ett par knappar på sidorna, så det var ett 'råfängt' plagg att knäppa ner, när det behövdes för 'småherarna'. Vi kallade dem för lemmabyxor. ~~Det var ju liksom på deras område, kan veta jag har~~ Nu var inte skräddarna så särskilt glada över att jag sydde för 'småherar'. Det var ju liksom på deras område, kan veta. Jag har också sytt många sjömanskostymer i mina dar. De var ju populära under många år och hade

21/11-66

ACC. N:R M. 16723:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ripsband på kragen. Nu kom folk gärna med bud till mig, ty jag hade liksom lite finare snitt på de där kostymerna än skräddarna. Jag hade ju fruntimmer^{s/}stil. Skräddarna sydde i regel även kostymerna för stora, så att 'herarna' skulle kunna växa i dem några år framåt, och det var ju inte alltid så lyckat. Klänningar och kappor syddes mycket, och jag gick till gårdarna inåt Halland, där jag sedan stannade på respektive gård, medan jag sydde upp vad som beställdes. Därefter tog jag symaskinen på ryggen och knegade åstad till nästa ställe, och så höll jag på år efter år tills jag gifte mig. Sedan blev det endast sömnad i hemmet.

För att jämföra priserna har jag här i mina böcker från 1890-talet olika uppgifter. T.ex. en bomullsklänning 1:50, blus 50 öre och d:0 33 öre. En underkjol 30 öre, en väst från 17 - 25 öre, priset beroende av arbetets omfattning. En kappa 2:--. Här står Ellen en kjol 1:-- , en kappa 1:50. Nog för att detta var helt annorlunda mot våra dagar, men sömmerskan har ju fortfarande sin plats, det är blott

ACC. N:R M.16723:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

modet och priserna som blivit annorlunda."